

Abstrakt (česky):

Tato diplomová práce pojednává o literárním obrazu Oděsy v textech literární generace autorů počátku 20. století označované jako oděská škola. První část práce se zabývá kategorií prostoru v literatuře, zaměřuje se na výzkumy badatelů z okruhu tartuské školy v oblasti petrohradského textu ruské literatury. Přístupy tartuské školy současně představují výchozí metodologický rámec této práce. V návaznosti na koncepci petrohradského textu základní teze této práce předpokládá existenci jednotného oděského textu ruské (příp. ukrajinské) literatury. Jeho shodné znaky a základní rysy jsou vymezeny prostřednictvím analýzy vybraných textů Isaaka Babela, Eduarda Bagrického, Ilji Ilfa, Valentina Katajeva, Jevgenije Petrova, Jurije Oleši a Konstantina Paustovského. Ve snaze poskytnout komplexní vhled na problematiku oděského textu tvoří součást práce kapitoly seznamující s historickým vývojem Oděsy a jejím specifickým postavením v rámci Ruského impéria. Pozornost je věnována také procesu utváření oděského mýtu a charakterizaci poetiky oděské školy. Závěr práce shrnuje nejdůležitější prvky oděského textu, mezi něž lze zařadit motivy nostalgie, autobiografičnost, archetyp záporného hrdiny a odkazy na jižní podnebí a krajinu, Černé moře a významné oděské lokality a stavby.

Klíčová slova (česky):

Isaak Babel, Eduard Bagrickij, Ilja Ilf, Valentin Katajev, Jevgenij Petrov, Jurij Oleša, oděský mýtus, literární prostor, město